

Maakuntakomppanian päällystö simulaattorikoulutuksessa

Elokuun lopulla Pohjois-Karjalan Maakuntakomppanian päällystö sai tilaisuuden osallistua KESI -simulaattorikertausharjoitukseen. CAE -yhtiön kehittämä Komentaja- ja esikuntasimulaattori (KESI) on ollut Suomessa käytössä vuodesta 2004. KESI:n avulla koulutetaan ensisijaisesti sodanajan komentajia ja heidän esikuntiaan. Järjestelmä mahdollistaa kolmen eri simulaation pyörittämisen samanaikaisesti, jolloin taisteluihin voi osallistua kahdeksan eri osapuolta. Tällöin omat, viholliset ja siviilit saavat seurakseen myös humanitääriset organisaatiot, poliisit ja puolisoitailliset joukot. Työasemina toimii 24+6 tietokonetta, joten ”pelissä” voi komppanioiden päälliköiden lisäksi operoida myös esimerkiksi joukkueiden johtajat. KESI-järjestelmään kuuluu tilanne-, asejärjestelmä- ja maastoeitorit, sekä arviointi- ja esitysjärjestelmä. Näillä pääosilla kyetään luomaan aidolle 1:50 000 karttapohjalle realistinen tilannekuva, sekä aidonmukaiset joukkojen liikkeet sekä taistelukuva. Itä-Suomen Maakuntakomppanioiden kertausharjoitus Santahaminassa kesti viisi päivää ja oli psyykkiseltä rankkuudeltaan varsin vaativa: paljon teoria-asioita piti omaksua lyhyessä ajassa, ja sovellusvaiheessa edettiin vieläkin nopeammin, kuten armeijanhommissa on tapana toimia. Paikalla oli ISLE:n maakuntakomppanioiden päälliköt ja Kymenlaaksosta oli käsketty mukaan riittävä määrä joukkueenjohtajia, jotka toimivat harjoituksessa päälliköiden työrukkasina. Komppanioiden päälliköt varapääliköineen ja tulenjohtopäälliköineen saivat pohtia ja ryhmittää joukkojaan annetuille alueille, ja joukkueidenjohtajat johtivat

Santahaminasta palatessa suoritettiin maastontiedustelu käytetyissä taistelu- maastoissa.

omia joukkueitaan varsinaisessa taistelussa. Neljään eri kertaan vedetyissä erissä korostuivat erityisesti hyvin tehdyt suunnitelmat. Vuoronperään sinisellä (puolustava) komppaniolla ja punaisella (hyökkäävä) mekanisoidulla pataljoonalla ”pelatessaan”, saivat reserviläiset hyvän kuvan sekä puolustajan, että hyökkääjän vahvuuksista ja heikkouksista. Hyökkääjän vahvuus on nopeus ja tulivoima, puolustajan puolestaan maastonkäyttö. Vaikka sama asia on tullut jo usein aiemmissakin kertaauksissa esille, on suomalaisen

muistettava aina seuraavat kaksi peruseikkaa:
1) Valitse käyttämäsi maastonkohta erityisellä huolellisuudella, tällöin saat aloitteen käsiisi.
2) Puolustus kulminoituu miinoitteen, epäsuoran- ja sinkotulen yhtymäkohtaan.

Pohtimalla pienikin pärjää

Vasta kolmatta kertaa oli reserviläisjoukko harjoittelemassa kyseisellä simulaattorilla. ”Peliin” pääsi - tai joutui - sisään totaalisesti: käskyt

pyörivät päässä yöunien aikanakin, olihan normaali päiväannos 14 tuntia tietokoneen ääressä kriisitilannetta johtaen! Murrosikäiset tyttäret olivat kateellisia, että iskä sai olla niin monta tuntia tietokoneen ääressä vuorokaudessa - tällä kertaa kyseessä ei kuitenkaan ollut facebook... Pohjois-Karjalan pojat onnistuivat manöövereissään hyvin. Puolustustaistelussa pystyttiin estämään vihollisen eteneminen. Kolmikun työnjako taisteluiden aikana sovittiin etukäteen, ja siitä pidettiin myös kiinni, koska huomasimme, että sillä tavalla pystymme hyödyntämään omia vahvuusalueita koko tiimin parhaaksi lopputuloksen kannalta. Näin kai voisi toimia myös ”oikeassakin tilanteessa”. Tähän samaan ”oikeassakin tilanteessa” tunnelmaan pääsimme myös kurssilla muutoinkin. Kurssi vahvisti näet näkemystä siitä, että kyllä omat vahvuutensa tunteva joukko voi operoida huomattavasti vahvempaan joukkoa vastaan menestyksekkäästi. Jotta teoriaopinnot olisivat menneet mahdollisimman hyvin perille, päätti kolmikko käydä tulomatkalla suorittamassa maastontiedustelun käytetyissä taistelumaastoissa. Ainoa asia joka jäi kurssilta puuttumaan, oli Kuopion Maakuntakomppanian johtoportaan kanssa suunniteltu leikkimielinen kohtamistaistelu Ohtaansalmen -sillalla. Sitä vaille kurssi oli erinomainen. Vaikkei meille siihen enää varmaan tutustumismahdollisuutta tulekaan, jääme mielenkiinnolla odottamaan pian tulossa olevaa toista päivitysversiota KESI -ohjelmaan.

Teksti ja kuva: Jarkko Riikonen

TULI ja LIIKE -toimikunta Jyväskylässä

Reserviläisurheiluliitto järjesti 30.10.2010 piirien ja yhdistysten ampuma- ja liikuntavastaaville tarkoitetun koulutustilaisuuden. Ohjelmassa oli liiton toiminnan esittelyä, toimintastrategiaa tuleville vuosille ja tietysti sokeina pohjalla käsiteltiin uutta aselakia ja siihen liittyviä koukeroita.

Pohjois-Karjalan osalta tilaisuuteen osallistui TULI ja LIIKE toimikunnan jäsenet. Ilahduttavaa oli, että matkaan saatiin kuusi henkeä (Matti Kauppi-nen, Harri Norismaa, Juhani Simonen, Mika Martelin, Pasi Parviainen ja Ari Eskelinen). Niinpä asiantuntemusta oli niin ampuma-asioista kuin liikunnasta. Matka tehtiin rattaosasti Pekka Nup-posen ja Pasi Parviaisen reissua varten junaillemalla pikkubussilla.

Reserviläisurheiluliiton puolelta tilaisuuteen osallistuivat liiton puheen-johtaja Timo Sysilampi, liiton toimin-nanjohtaja Risto Tarkiainen ja liiton

ampumatoimikunnan puheenjohtaja Arto Pulkki.

Päivän paketti oli tiivis. Timo Sysilampi valotti liiton tämänhetkisiä asioita ja visioi myös tulevaa. Risto Tarkiainen puolestaan selvitti omassa osuudessaan liiton ajankohtaisia asioita. Tulevaan liittyviä asioita olivat toiminnan painopisteiden määrittäminen vuodelle 2011 ja kilpailukalenterit vuosille 2011-2012.

Ampumatoimikunnan puheenjohtaja Arto Pulkki valotti omassa osuudessaan ampuma-aselain etenemisen tilannetta. Tilanne on sanalla sanoen hiukkasen epäselvä. Avoimia kysymyksiä on paljon (esimerkiksi asemääritelmat, rungot, piiput ja äänenvaimentimet), ampumakouluttajien kouluttaminen, lääkärin lausunnot, soveltavuustestit jne. Toivottavaa olisi näin harrastajan kannalta, että laki ei tulisi voimaan 1.1.2011 vaan se tehtäisiin mahdoli-

Piirien ja yhdistysten ampuma- ja liikuntavastaavat olivat koulutuksessa Jyväskylässä.

simman valmiiksi (asetukset ja käytännöt) ennen kuin se toteutetaan. Ja jatkoahan seuraa tämän ensimmäisen vaiheen jälkeen. Toisessa vaiheessa tarkastelun alle tulevat ampumaradat. Kaiken kaikkiaan erittäin antoisa

ja hyvin toteutettu ohjelma. Tilaisuus antoi pohjaa myös piirin TULI ja LIIKE-toimikunnan ensi vuoden suunnit-telutyölle.

Teksti ja kuva: Ari Eskelinen

Sotilaskotimuistoja

Matkaherätyskello

Oli kaunis toukokuinen ilta 1970-luvun puolivälissä. Astelin kohti idyllistä jo vihertävien koivujen katveessa sijaitsevaa puurakennusta, jossa yksikkömme sotilaskoti sijaitsi. Ovi auki ja rohkeasti sisään. Tuttu kahvin ja tuoreiden leivonnaisten tuoksu tervehti minua ensimmäisenä. Oven pielessä sijaitsevassa levyautomaatissa soi inttiaikana tuttuakin tutummaksi tullut ”Varrella virran”. Nurkkapöydässä minua jo odotettiin. Kaksi vihreisiin pukeutunutta sotilaskotisarta, kolme varusmiestoveria, komppanian päällikkö ja väepeli. Olin saanut kutsun tilaisuuteen, jonka syy selvisi tuossa nurkkapöydässä. Minulle luovutettiin Sotilaskotiyhdistyksen puolesta matkaherätyskello, jonka kotolon kannessa luki ”Rehdille sotilaille”. Yllätykseni oli täydellinen ja huomionosoituksesta liikuttuneena sain hädin tuskin soperretuksi kiitokseni tästä palkitsemisesta. Pysyvästi mieleeni syöpyneet tilaisuus päättyi leppoisaan kahvihetkeen. Ylihuomenna saisin vänrikin ruusukkeet kauluslaattoihini.

Pekka Laakkonen

Ne kermasarvet

Suorittaessani varusmiespalvelusta Pohjois-Karjalan Rajavartiostossa Onttolassa, minut määrättiin aliupseerikurssille Immolaan. Koska kaikki ryhmäni varusmiehet eivät mahtuneet majoittumaan samaan tupaan, jouduin ryhmäni pienimpänä siirtymään käytävän toiseen päähän pieneen huoneeseen toisen aliupseerioppilaan kanssa. Tapahtuma oli onnekas, sillä huoneemme alapuolella sijaitsi rajakoulun pieni sotilaskoti. Sotilaskodin parasta antia olivat kermasarvet nautittuna tuoreen kahvin kanssa. Meidän ei koskaan tarvinnut miettiä, onko sotilaskoti auki, koska sen pystyi aistimaan nenällä. Onnen päivät loppuivat puolikurssin jälkeen Haminan komennukseen, mutta muisto Immolan kermasarvista osoittaa vieläkin Pavlovin koirakokeet oikeiksi.

Juha Rytönen